

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 58. Decretum de beneficiis Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

§. LVII.

Bonifacii exactiones.

Sæcul. XIV.
A. C. 1390.

Interim Papa Bonifacius Regem Ladislaum in gerendo contra competitorum bello adjuturus Cardinalem Florentinum Angelum Acciajolum suum Legatum jussit a singulis regni Neapolitani Clericis, quamdiu bellum hoc duraret, quotannis florenum aureum exigere, sicut eum laicis sedem ibi habentibus Ladislaus imperasset. Scribebat 22 Nov. 1390. Aliis duobus Cardinalibus fecit potestatem oppignorandi, alienandique plura Ecclesiarum, & coenobiorum prædia. Insuper Viris nobilibus in pignora tradidit multas Ecclesiæ Romanæ urbes, & arces, quarum plerasque jam occupaverant ut Rectores. Concessit proin, ut iis ad certum tempus, veluti annorum decem, aut duodecim fruerentur tanquam Vicarii, eaque lege, ut quotannis certam florenorum aureorum summam in ærarium pontificium inferrent, certumque armatorum numerum suis stipendiis sub Ecclesiæ signis alerent.

Rayn. n. 17.

n. 18.

§. LVIII.

Decretum de beneficiis Angliæ.

Rex Angliæ Richardus II die lunæ post S. Hilarii festum decimo sexto Janua-

Gg 2

rii

Sæcul. XIV. rii an. 1391 Londini senatum habuit, in
A. C. 1391. quo præter alia statutum est, nequis in

Valsing.

p. 343.

Rayn. 1391.

n. 19.

posterum beneficii obtinendi gratia tran-
siret mare, alioquin mittendus in carce-
rem ut rebellis adversus Regem. Qua
de re Bonifacius ita querebatur: Qui-
dam seditiosi dilecto filio nostro Regi Ri-
chardo injecerunt mentem, ut renovaret
Regis Eduardi avi sui decretum aliud
Eduardi edicto consentaneum, atque sic
sonans: Electiones ad episcopatus, digni-
tatesque reliquas in Anglia conserventur,
ut concessæ sunt a majoribus nostris, cæ-
terorumque Conditorum. Præsules, ac
reliqui Ecclesiastici, qui habent jus nomi-
nationis ad beneficia, ea conferant libere,
sicut collata sunt ab authoribus suis. Si
Romana curia episcopatum, dignitatem-
ve, aut aliud beneficium reservet, aut
conferat ad impediendam electionem,
collationemve, aut nominationem, tunc
Rex impertiat episcopatum, dignitatemve
aliam suffragiis, & suæ nominationi ob-
noxiam.

Post longam enumerationem multo-
rum casuum, in quibus Romanæ Curiae
reservationes, collationesque constringun-
tur, Papa inquit: Rex Richardus ita cir-
cumventus in senatu suo imperavit hujus
decreti veteris executionem, atque ut be-
neficium transmarinum (intelligo in Ro-
mana curia) contra hanc legem accipiens
sua

fua prædia, quæ Regi ob crimen clientis obvenirent, amitteret, perpetuo exularet, eandemque in poenam incurreret intra septem hebdomades post suum reditum in Angliam. Demum hæc sanctio interdicebat omnibus, Regique ipsi, nequem ad Curiam Romanam mitterent gratiam edicto contrariam obtenturum.

Papa rem sibi graviter dolere ait, adjungens: Luce meridiana clarius est, laicos quantumvis pios nullam habere potestatem statuendi de bonis ecclesiasticis. Immo siquid in gratiam, & commodum Ecclesiæ decernunt, ad irritum cadit. Sanctionem ejusmodi usurpationem, eversionemque alieni fori appellant Patres.

Talia dicta in Ecclesiæ Patribus ægre monstrasset Bonifacius: Imperatorumque Christianorum leges contrariam partem diserte asserunt. Finit irrita declarando decreta Richardi, amborumque Eduardorum, tanquam aperte impugnantia libertatem Cleri, ac Romanam Ecclesiam: illosque omnes, qui sub obtentu harum sanctionum beneficia occupassent, ea duos intra menses abdicare, ac fructus restituere jubet. Dabat 4 Febr. 1391.

Seu hæ litteræ nondum advenerant in Angliam, seu nulla earum ratio ducta fuerat: Richardus illo tempore Londini proclamari voluit, ut beneficiarii omnes, qui Romana in curia agerent, sub festum

Gg 3

S. Ni-

n. 17:

Sæcul. XIV
A. C. 1291.

S. Nicolai, sive in principio Decembris adessent in Anglia sub poena jacturæ beneficiorum omnium; & qui tenerent nullum pariter redirent, alioquin habendi pro reis de crimine chentis in Patronum. Angli hoc nuncio quasi fulmine perculsi relicta mox Roma repetebant patriam. Papa ipse territus confestim in Angliam misit Nuncium, nempe Nicolaum Abbatem Nonantulæ, quem regni Episcopis commendabat per epistolam 14 Apr. datam. Videbat scilicet, quanti sua interesset colere benevolentiam Anglorum Regis tanquam fulcri præcipui, quo autoritas niteretur sua: nihil enim ponendum erat in præsidio Imperatoris Wenceslai desidæ, crapulæque immergi. Ergo, quem diximus, Nuncium ille misit, rerum Angliæ conditionem, ac decreti postremo in senatu conditi causas exploraturum.

Volsing.
p. 345.

Nuncius ad Regem delatus Papæ nomine cuncta urbanitatis officia in salutando illo adhibuit; quæ tamen spectabant ad poscendam semper revocationem ultimi decreti contra libertatem ecclesiasticam. Quasi vero hæc eam in se naturam continuisset, ut Papa de beneficiis Anglicis statueret non sine damno Præfulum, & Patronorum. Nuncius addebat: Gallorum Rex & antipapa (id Bonifacius tibi per me indicat) fecere partitionem, ex qua Rex Ducem Burgundiæ (Ande-

(Andegaviæ Ducem intelligi oportet) Sæcul. XIV.
per vim pellere, ac Turoniæ Duci possi- A. C. 1291.
dendas tradere omnes Ecclesiæ in Italia
terras debet: ac promisit fore, ut cer-
tum quendam alium Hetruriæ, ac Lom-
bardiæ Regem coronaret; & Andegaviæ
Duci Siculum firmaret regnum. Igitur
te Papa hortatur, & orat, ut fidem, ac
Ecclesiam tuearis.

Simul te monet de periculis, quæ in-
starent tibi, si antipapa & Franciæ Rex
vincerent, & quomodo Angliæ jura depri-
mere Papæ Galli studuerint. Si Galli
occuparent Imperium, per orbem totum
potentiam proferrent suam. Tecum pa-
ciscuntur hoc fine, atque ut Angliam de-
mum invadant. Idcirco Papa tibi sua-
det, ne his cum schismaticis consilia con-
feras, nisi ut eos ad præstandam ad Ec-
clesiæ obedientiam reducas. Si de pace
cum illis agas, rogat te Papa, ut nihil
annuas, præterquam ea conditione, ut
Rex Galliæ destinat copias Italiam mitte-
re, regionis hujus, aut Ecclesiæ Romanæ,
vel Imperii negotiis se immiscere, & an-
tipapam ex illa parte defendere. Richar-
dus earum rerum rationem, quantam po-
stularent, habere statuens Nuncium ex-
pectare proximum senatum voluit. Ni-
colaus consensit lubens, Anglorum libe-
ralitatem jam expertus.